

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๘๕

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งอำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอดำชะอี
 อำเภอย่านตาขาว อำเภอวัดโบสถ์ อำเภอหนองบัว
 อำเภอวัฒนานคร อำเภอแสวงหา อำเภอท่าชนะ
 อำเภอพระพุทธบาท อำเภอโนนสัง อำเภอบำเหน็จณรงค์
 อำเภอกอนสวรรค์ อำเภอบ้านไธสง อำเภอศรีมหา
 อำเภอชนแดน อำเภอแม่แจ่ม อำเภอไทรน้อย
 และอำเภอบ้านแพງ

พ.ศ. ๒๔๘๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
 พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๕

โดยที่เป็นการสมควร จัดตั้ง อำเภอ เพิ่มขึ้น ใน ท้องที่
จังหวัดต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปกครอง และความสะดวก
ของราษฎร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๕๕ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งอำเภอหน้าหัว อำเภอสะบาย้อย อำเภอคำชะอี อำเภอ
ข่านตาขาว อำเภอวัดโบสถ์ อำเภอหนองบัว อำเภอ
วัฒนานคร อำเภอแสวงหา อำเภอท่าชนะ อำเภอพระ-
พุทธบาท อำเภอโนนสัง อำเภอบำเหน็จณรงค์ อำเภอ
คอนสวรรค์ อำเภอบ้านไผ่ อำเภอกีรีมาศ อำเภอชนแดน
อำเภอแม่แจ่ม อำเภอไทรน้อย และอำเภอบ้านแพ่ง พ.ศ.
๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งกิ่งอำเภอต่อไปนี้เป็นอำเภอ คือ

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๕

(๑) กิ่งอำเภอนาทวี อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เรียกว่า “อำเภอนาทวี”

(๒) กิ่งอำเภอสะบ้าย้อย อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา เรียกว่า “อำเภอสะบ้าย้อย”

(๓) กิ่งอำเภอกำชะอี อำเภอมุกดาหาร จังหวัดนครพนม เรียกว่า “อำเภอกำชะอี”

(๔) กิ่งอำเภอย่านตาขาว อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เรียกว่า “อำเภอย่านตาขาว”

(๕) กิ่งอำเภอวัดโบสถ์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก เรียกว่า “อำเภอวัดโบสถ์”

(๖) กิ่งอำเภอหนองบัว อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ เรียกว่า “อำเภอหนองบัว”

(๗) กิ่งอำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญญประเทศ จังหวัดปราจีนบุรี เรียกว่า “อำเภอวัฒนานคร”

(๘) กิ่งอำเภอแสวงหา อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง เรียกว่า “อำเภอแสวงหา”

(๙) กิ่งอำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เรียกว่า “อำเภอท่าชนะ”

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๕๕

(๑๐) กิ่งอำเภอพระพุทธบาท อำเภอบ้านหมอ
จังหวัดสระบุรี เรียกว่า “อำเภอพระพุทธบาท”

(๑๑) กิ่งอำเภอโนนสัง อำเภอหนองบัวลำภู
จังหวัดอุดรธานี เรียกว่า “อำเภอโนนสัง”

(๑๒) กิ่งอำเภอบำเหน็จณรงค์ อำเภอจตุรัส
จังหวัดชัยภูมิ เรียกว่า “อำเภอบำเหน็จณรงค์”

(๑๓) กิ่งอำเภอคอนสวรรค์ อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ เรียกว่า “อำเภอคอนสวรรค์”

(๑๔) กิ่งอำเภอบ้านไผ่ อำเภอป่าซาง จังหวัด
ลำพูน เรียกว่า “อำเภอบ้านไผ่”

(๑๕) กิ่งอำเภอศรีนคร อำเภอเมืองสุโขทัย
จังหวัดสุโขทัย เรียกว่า “อำเภอศรีนคร”

(๑๖) กิ่งอำเภอชนแดน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์
จังหวัดเพชรบูรณ์ เรียกว่า “อำเภอชนแดน”

(๑๗) กิ่งอำเภอแม่แจ่ม อำเภอจอมทอง จังหวัด
เชียงใหม่ เรียกว่า “อำเภอแม่แจ่ม”

(๑๘) กิ่งอำเภอไทรน้อย อำเภอบางบัวทอง
จังหวัดนนทบุรี เรียกว่า “อำเภอไทรน้อย”

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มิถุนายน ๒๔๘๕

(๑๕) กิ่งอำเภอบ้านแพ่ง อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม เรียกว่า “อำเภอบ้านแพ่ง”

มาตรา ๔ ให้อำเภอที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๓ ขึ้นอยู่ในความปกครองของจังหวัดที่ตั้งอำเภอนั้น ๆ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่กิ่งอำเภอทั้ง ๑๕ แห่งดังกล่าวแล้ว มีท้องที่กว้างขวางอยู่ห่างจากอำเภอที่ขึ้นอยู่กับขณะประชาชนหนาแน่นกว่าเดิม สภาพของท้องที่เจริญขึ้น สมควรยกฐานะกิ่งอำเภอเหล่านั้นเป็นอำเภอ เพื่อประโยชน์ในทางปกครองและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ทั้งเป็นการส่งเสริมท้องที่ให้เจริญขึ้นอีก